

УПОЗНАЈ ФИЛАНТРОПИЈУ

Радна свеска

Израда ове публикације омогућена је уз подршку америчког народа путем Америчке агенције за међународни развој (USAID). Садржај публикације је искључиво одговорност Фондације Ана и Владе Дивац и не представља нужно ставове USAID-а или Владе САД.

УПОЗНАЈ ФИЛАНТРОПИЈУ

Радна свеска

Садржај

Брига о другима.....	3
Јасминка Петровић, Двострука помоћ.....	4
Солидарност у заједници.....	6
Шта је филантропија?.....	7
Како помажемо другима?	8
Јасминка Петровић, Ката са другог спрата	9
Познати филантропи и задужбинари.....	10
Михајло Пулин (1854-1935)	10
Марија Трандафил (1811/1816-1883)	11
Никола Спасић (1838-1916).....	11
Никола Чулић (1836-1870).....	12
Стана Милановић (1867-1891).....	12
Миша Анастасијевић (1803-1885).....	13
Волонтирање.....	14
Филантропија у образовању.....	16
Филантропија у здравству.....	17
Филантропија и екологија.....	18
Филантропија и срећа.....	19
Јасминка Петровић, Срећа је заразна	20
Бележница добрих дела.....	22
ДИПЛОМА.....	23

Брига о другима

Породица је заједница људи коју чине родитељи и деца. У ширу породицу спадају и други сродници као што су баке и деке, тетке, ујаци. Чланови породице не морају да буду у сродству већ је могу чинити и деца која су усвојена и одрасли који брину о њима. Једна од најважнијих улога породице јесте брига о другима. Унутар ове заједнице чланови једни другима помажу и једни другима олакшавају да напредују и развијају се. Припадање породици би требало да пружа сигурност сваком њеном члану јер зна да за оно што не може сам да уради или постигне, може да се обрати неком другом члану и затражи његову помоћ.

**Нацртај неки догађај у коме су чланови своје породице помогли једни другима.
Опиши тај догађај.**

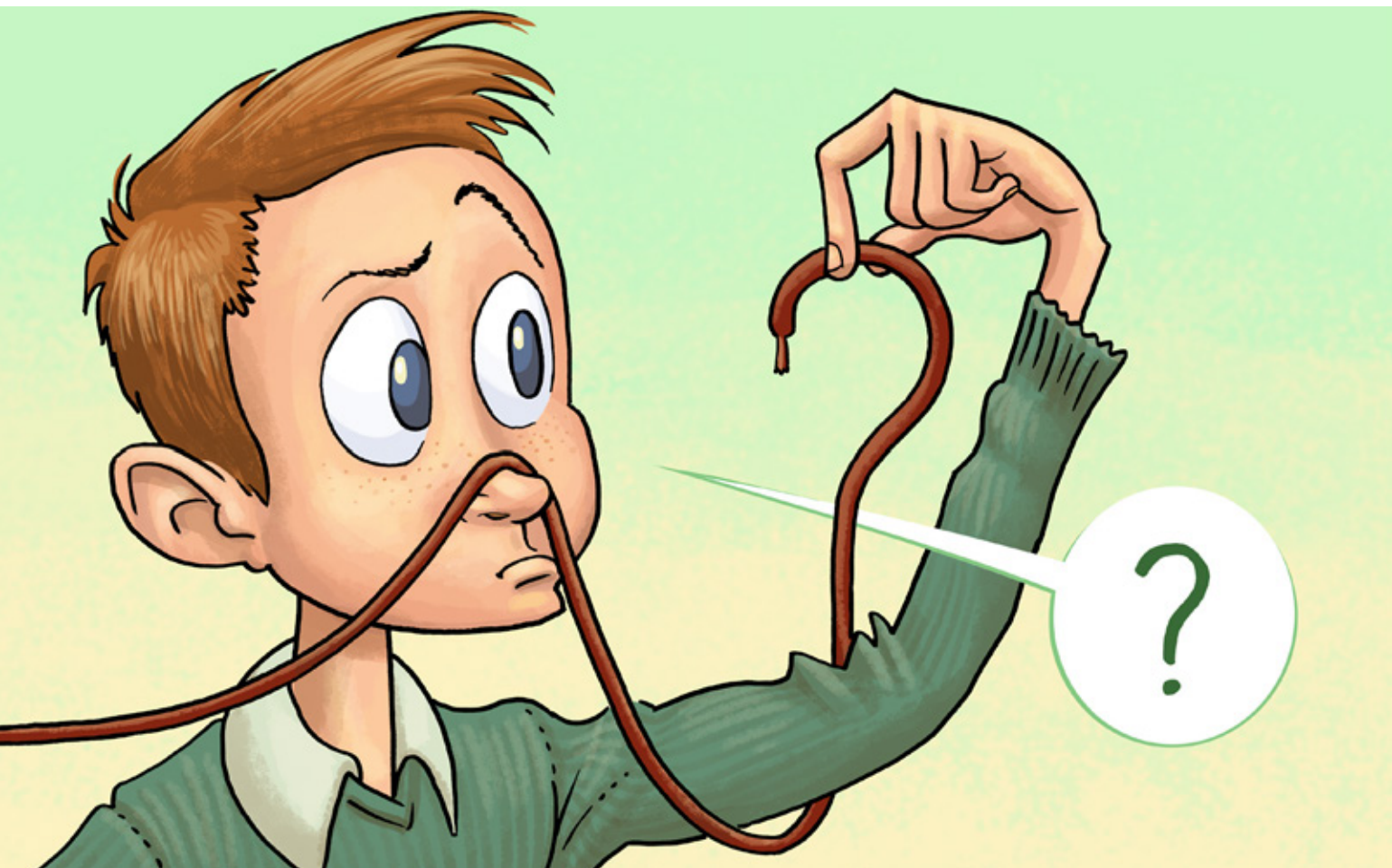
Јасминка Петровић

Двострука помоћ

- Ујко, шта ти је?
- Нервирам се.
- Зашто?
- Не могу да вежем пертле?
- Како не можеш?
- Повредио сам руку на кошарци и сад ми је проблем да направим чвор. Ево видиш!
- Видим... Ужас!
- Војо, хоћеш ти да ми помогнеш?
- Не могу.
- Зашто не можеш?
- Зато што не знам да везујем пертле.
- Војо, али ти си четврти разред!
- Све моје патике су на ластиш. Пертле никад нисам имао у животу.
- Е, свашта!

- Ујко, имам идеју! Научи ме да их везујем, па ћу ти помоћи!
- Добра идеја. Узми један крај пертле и провуци је овде... Сад затегни... Одлично! Ево га чвор!
- Шта сад?
- Сад ћу ја да направим омчу, а ти обмотај тај твој крај око моје омче...
- Је л' овако?
- Тако је! Онда провуци пертлу кроз рупу поред мог палца...
- Је л' овде?
- Да. И сад ти вуци десну омчу, а ја ћу ову леву.
- Је л' добро, ујко?
- Одлично, Војо!
- Па, не знам баш... Изгледа прилично врљаво.
- Мало ћемо још да затегнемо оба краја... ти твој, ја мој... То је то! Браво!
- Ујко, да пробам сад да вежем и другу пертлу, али сам? Без твоје помоћи.
- Ајде, пробај! Тако... Још мало затегни...
- Успео сам!
- Јеси! Свака част, Војо! Хвала што си ми помогао.
- Хвала теби, ујко. Сад знам да везујем пертле.

Солидарност у заједници

Солидарност је појам којим се означава однос међу члановима једне заједнице онда када они једни другима помажу и подржавају се. Заједницу могу на пример да чине станари који живе у истој згради или ученици једног одељења. Солидарност се може испољити онда када настане проблем, а може бити и трајна. Тако се на пример ученици могу удружити како би прикупили новац за лечење болесног друга, али могу и да свакодневно раде на ширењу пријатне атмосфере у учионици. Када влада солидарност, сваки члан заједнице разуме и схвата другог члана и жели да му помогне, а у исто време тежи ка томе да буде добро читавој заједници.

Шта је филантропија?

Реч филантропија потиче од старих грчких речи и може се превести као „човекољубље“. Филантропом називамо онога ко воли људе и жели да им помогне без обзира на то да ли их познаје или не. Како би то учинио, филантроп мора да уложи своје време, знање, умећа, а често и новац. Ипак, њему је важније да допринесе општем добру, најчешће тако што ће решити неки друштвени проблем. На пример, некада су се филантропи борили за бољи живот свих тако што су отварали школе и болнице. Данас постоје фондови чији је циљ унапређивање живота у заједници.

Филантропија се заснива пре свега на несебичности. За разлику од филантропа, себичан човек гледа само своје интересе и ради само оно што ће њему донети корист. Таквом човеку ће његово време и новац бити важнији од туђег проблема. Живот у заједници у којој свако ради само оно што је добро за њега и не обраћа пажњу на друге, скоро да није могућ. Тачније, такву групу људи не бисмо могли да назовемо заједницом. То би личило на кућу у којој нико не жели да другоме помогне око домаћег задатка, скува ручак или поправи кров који прокишњава.

Осим породица и школских одељења, у друштву постоји велики број других група људи. Међу њима су и организације. Према циљу са којим настају, организације се деле на профитне и непрофитне. Профитну организацију покрећу људи који у њој желе да зараде новац и продају своје производе. Зато оне који користе њихове услуге можемо назвати потрошачима. Са друге стране, непрофитне организације настају како би донеле добробит друштву, заједници, грађанима. Људи који ове организације покрећу, новац са којим раде посматрају само као средство за постизање тог циља.

Како помажемо другима?

Ниједан човек не може сам да уради све што му је потребно и зато се често ослања на друге. Исто тако ниједна група људи, иако чланови једни другима помажу, и даље не може да функционише сама. За многе своје жеље и проблеме, често треба да се обратимо другима и затражимо помоћ и подршку. Уколико смо гладни, неко од чланова породице ће нам спремити ручак, а уколико желимо да уредимо парк испред своје зграде такође је потребно да нам неко помогне тако што уложи своје време или новац или једноставно пошаље неколико људи који ће радити заједно са нама. Као што је важно да у породици и школи једни другима помажемо, важно је и да постоје појединци и организације који се понашају филантропски. Уз њихову помоћ могу се решити многи проблеми у друштву.

Најчешће се када говоримо о филантропији, мисли на улагање новца. Желите да посадите ново дрво у парку и обратите се фирми која ће поклонити свој новац јер су људи који је воде свесни колико је значајно да станари зграде имају пријатно место са зеленилом у коме ће проводити време. Али, помоћ не мора увек да буде новчана. Можете се обратити и стручним организацијама да вам помогну да изаберете које ћете биљне врсте садити и да вас науче како да их гајите. У том случају они вам пружају стручну помоћ. Нека организација вам може помоћи и тако што ће послати своје људе да вам помогну у чишћењу парка и сађењу дрвећа. Као што видите, начини на које може да се помогне су бројни али им је заједнички циљ – жеља да другоме, а и нама, буде добро.

Јасминка Петровић

Ката са другог спрата

Прочитала сам вест да сваког петка многи ученици широм света организују протесте против климатских промена. Док одрасли прљају и загађују планету, деца покушавају да је спасу. Све ово је покренула Грета Тунберг, девојчица из Шведске. Њен покрет „Петак за будућност“ може да допринесе светском миру. У једном говору она је рекла да се досадашња правила морају мењати, ако желимо да живимо у праведном друштву. Мени се веома допала ова девојчица и њене идеје, па сам помислила: „Могла бих и ја да смислим нешто слично.“ Направила сам плакат и окачила га у ходнику наше зграде. Плакат је изгледао овако:

**У недељу у 10 сати акција креће,
чистимо смеће и садимо цвеће.**

**Све што нас буде више,
травњак ће лепше да мирише.**

Позив смислила Ката са другог спрата

Нису дошли сви станари. На првом месту није дошао мој брат Саша. Њему је било важније да изађе с друштвом у град, него да улепшава наше парче света. Ипак, акција је успела. Простор око зграде изгледа боље него икада. Нисам предложена за Нобелову награду, као Грета из Шведске, али сам зато добила од кућног савета најслађи поклон на свету – колач од чоколаде преливен кремом од банане. Мој брат се понудио да заједно са мном поједе колач и организује нову акцију – уређење школског дворишта. Признајем, Саша има одличне идеје. Овог пута потребно је укључити и ученике и наставнике и родитеље. По Гретином савету, крећемо већ данас!

Познати филантропи и задужбинари

Михајло Пупин (1854-1935)

Михајло Пупин је био српски и амерички научник који је много тога учинио за развој комуникационих система. Поред великог значаја који је оставио у историји светске науке, Пупин је целог живота био и велики добротвор. Осим фонда под својим именом, један фонд је назвао и по својој мајци Олимпијади којој је био веома захвалан што је подржала његов одлазак у Америку и школовање. Новац из ових фондова је коришћен за школовање деце, развој привреде и помоћ његовом родном селу Идвору, које никада није заборавио. У Америци је Пупин основао организацију која је окупљала Србе који су се тамо преселили и помагала им. После Првог светског рата у Србију је слао новац за лекове и одећу потребну деци, и тражио је домове за децу која су у рату остала без родитеља. Потребно је много простора да се наброје сва Пупинова добротворства а као љубитељ уметности, доста новца је оставио музеју за куповину уметничких дела.

На дан рођења Михајла Пупина, 9. октобра, обележава се Национални дан давања.

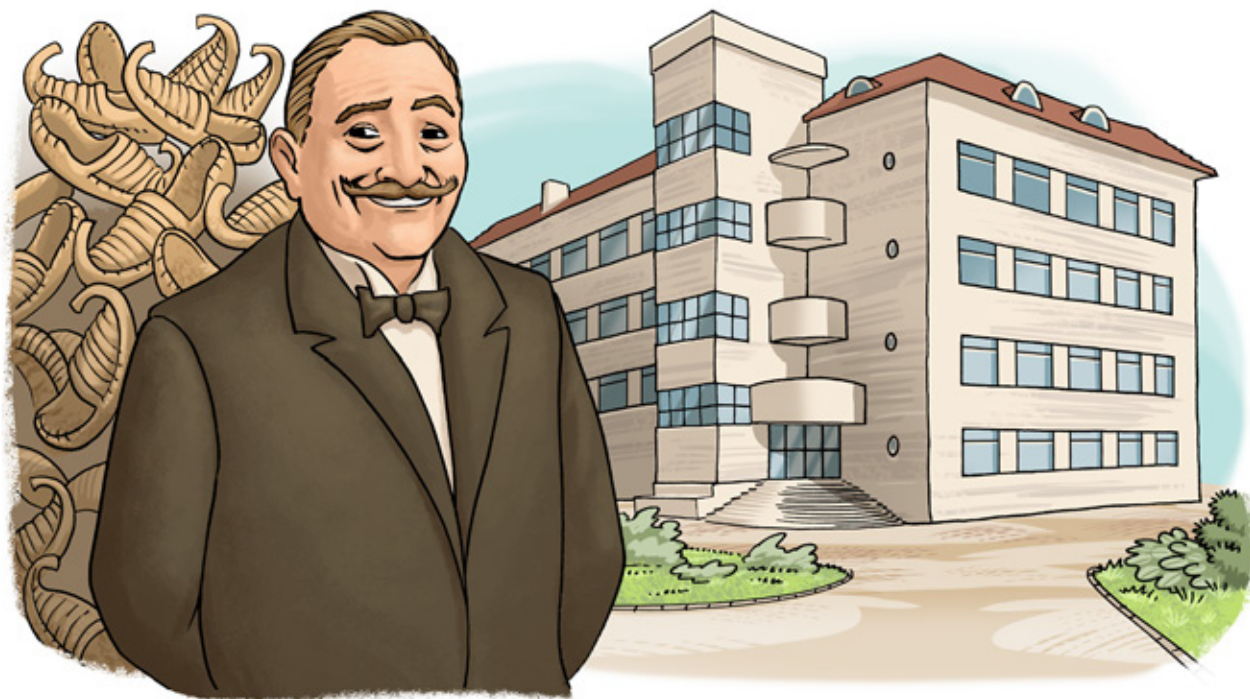

Марија Трандафил (1811/1816-1883)

Марија Трандафили је живела у време када није много жена имало прилику да се образује, али је упркос томе читала много књига. Рођена је у богатој породици а након удаје, богатство Марије и Јована Трандафили је све више расло. Међутим, они нису сав новац трошили, већ су и поклањали сиромашнима и улагали у културу. Живела је око 20 година дуже од свог мужа па је у то време сама водила послове и преусмеравала новац коме је био потребан. Неколико лепих кућа у Новом Саду биле су у њеном власништву, а од имовине коју је оставила основана је после њене смрти Матица српска која је у то време и подигла уточиште за децу која су била сиромашна или нису имала родитеље. Већи део новца који је оставила Марија Трандафили, коришћен је за школовање ђака и њихове стипендије.

Никола Спасић (1838-1916)

Никола Спасић је био београдски трговац, који је без обзира на велико богатство које је стекао, живео скромно а свој новац улагао у отварање болница, развој пољопривреде и њиме помагао сиромашнима, старима и болеснима. Трговао је кожом и платном и имао опанчарску радњу, али су његови савети и улагања били значајни за цело друштво. Део новца који је Србија дуговала страним земљама, платио је Спасић, а за време Балканских ратова основао је помоћну болницу коју је снабдевао храном и лековима. Своје имање у Кнез Михаиловој улици у Београду дао је као прилог Српском народном инвалидском фонду, а након његове смрти остала је велика количина новца од које су по његовој жељи грађене болнице, домови за старе и сиромашне и подстицао се развој пољопривреде и школовање младих на селу.

Никола Чупић (1836-1870)

Никола Чупић је ишао у Артиљеријску школу, која је у његово време пружала војно образовање. Био је веома успешан у многим предметима, а и када је завршио школу и градио војну каријеру, трудио се да шири своје опште образовање. У младости је имао здравствених проблема, па је живео веома кратко, а пред смрт је записао „Све моје имање нека се употреби за издавање моралних и научних књига“. Тако је настала Задужбина Николе Чупића. Од овог новца штампана су многа књижевна дела и часопис Годишњица Чупичеве задужбине у коме су објављивани текстови о историји књижевности, фолклору, географији, педагогији. Чланови редакције и сарадници биле су многе угледне личности тог времена, а Чупићева жеља је испуњена јер је његов новац коришћен за развој и ширење културе.

Стана Милановић (1867-1891)

Стана Милановић је рођена у Шапцу. Није се школовала, јер то није било могуће за многе девојчице тог времена, али је схватала колико је значајно образовање и мушкараца и жена. Умрла је веома млада, а новац који је наследила од својих родитеља и супруга, записала је да жели да остави за више школовање „женског подмлатка“. Девојке тог времена су факултете и више школе морале да завршавају у иностранству, а Стана Милановић је желела да им то омогући и у њиховом родном граду. Међутим, због проблема у управљању новцем који је оставила, он није уложен у отварање прве Више женске школе у Шапцу. Она је свакако врло брзо отворена али је због недостатка новца радила само годину дана. Грађани су се због тог бунили па је отворена поново у некадашњој Станиној кући. Новац који је оставила није искоришћен тачно онако како је она желела, али је од касније изграђен дом у ком су становале ученице Подрињске учитељске школе. Тако је Стана Милановић ипак пружила прилику углавном сиромашним девојкама из околних места да се школују.

Миша Анастасијевић (1803-1885)

Капетан Миша Анастасијевић био је најбогатији Србин свог времена и један од највећих дародаваца. Детињство је провео са маћехом, јер су му родитељи рано умрли. Због сиромаштва у ком је живео почео је још као дете да помаже трговцима, а и да се сам вло рано бави трговином. Био је веома успешан у стицању богатства, а новац који је зарађивао знао је како да уложи и заради још више. Највише је трговао сољу, а од новца који је имао углавном је куповао поседе у Румунији. У Београд се преселио када је имао 40 година и ту је стекао више кућа, кафана и складишта. Једну од најлепших зграда је убрзо након што је сазидана поклонио да се користи за образовање. У Капетан Мишином здању се данас налази Ректорат Универзитета у Београду, а раније су се налазиле и друге установе значајне за образовање. Капетан Миша је финансирао прву јавну читаоницу у Србији, поклонио доста новца универзитету и писцима за штампање књига, а многа његова добротинства данас нису позната јер је помагао кад год се за то пружила прилика.

Волонтирање

Један од начина на који можемо помоћи другима јесте волонтирање. Волонтер је реч латинског порекла и њом називамо особу која помаже другима, а да за то не добија новац или другу материјалну корист. Са друге стране, она тако стиче одређене вештине. У групама волонтера често влада пријатељска атмосфера, а људи осећају задовољство што су на овај начин искористили своје слободне време дружећи се и помажући другима. Можемо волонтерати сами или у оквиру организација као што је Црвени крст.

Истраживања показују да се сваки трећи човек на свету бави волонтерским радом. Волонтерски можете учествовати у сређивању парка или спашавању животиња. Волонтери се могу ангажовати и у пружању помоћи деци у учењу или старим људима у кућним пословима. Размислите да ли бисте ви волели да се бавите волонтерским радом и коме бисте помогли.

Деца која имају слична интересовања почињу да се друже и тако у одељењу настају неформалне групе. Можемо рећи да се они удружују. Али, људи се могу удруживати и онда када имају заједнички проблем или неку потребу. Такве групе људи, онда када су оне званично основане са својим јасним циљем, називамо удружењима. Тако своја удружења могу имати пензионери, произвођачи вина, књижевници, пацијенти. Све чланове удружења повезује заједнички циљ који ће лакше постићи у групи него сами. Удружења су отворена тако да им може приступити свако ко се препозна у њиховим идејама, и сваког тренутка када му се не допадне може из њих изаћи.

Удружења често траже помоћ за своје активности или потребе. Њу могу пружити грађани, али и компаније, општина, месна заједница, држава. Имајте у виду да помоћ не мора увек да буде новчана. Удружења могу тражити простор за неке своје активности или људе који ће им помоћи да остваре своје потребе.

Сети се свог добротинства и опиши га. Размисли шта треба урадити када уочиш проблем у својој заједници или је неке потребна помоћ.

Филантропија у образовању

Подсетите се кога називамо филантропом. Често се каже да филантропија није исто што и уклањање лоших последица већ спречавање да до њих дође. Филантроп неће гладног човека нахранити рибом већ ће га научити да пеца. Тако ће учињено добро дело имати дужи утицај и донеће добробит многим каснијим генерацијама. Као што смо видели, неки познати добротвори из прошлости су помагали сиромашној деци тако што су отварали школе. Многе генерације су тако добиле могућност да се образују и једног дана помоћу свог знања сами зарађују новац.

Филантропија подразумева бригу о целокупној заједници и у томе се разликује од хуманитарне помоћи којом се прикупља новац за појединца коме је у том тренутку неопходан. Док су некада богати филантропи свој новац давали за отварање школа и стипендирање ученика, данас квалитетнијем образовању новчано чешће помажу фондациије и компаније.

За образовање и културни развој, велики значај имају и легати. Када нека особа жели да своју имовину остави не свом наследнику већ некој установи и преко ње свим грађанима, овај поклон називамо легатом. Најчешће су то лични предмети, књиге или уметничка дела која је поседовала нека важна личност. Установа која је ове предмете добила има обавезу да њима рукује онако како је то желела особа којој су припадали, а најчешће они буду изложени у музеју или се на други начин користе за образовање великог броја људи. Један од примера је кућа сликара Петра Лубарде у којој се данас налази музеј. Нажалост, неки легати се налазе у лошем стању и нису приступачни за посетиоце, као што је кућа књижевника Вељка Петровића са предметима, библиотеком и уметничким делима која је поседовао. Неке од личности који су своје легате оставиле Београду су Паја Јовановић, Бранислав Нушић, Јован Цвијић, а Српској академији наука остављене су књиге из личних библиотека Данила Киша, Васка Попе, Исидоре Секулић, Милутина Миланковића и других. Задужбина Илије М. Коларца спада међу важне установе које данас развијају концепт додатног образовања и промовишу културу, науку и уметност.

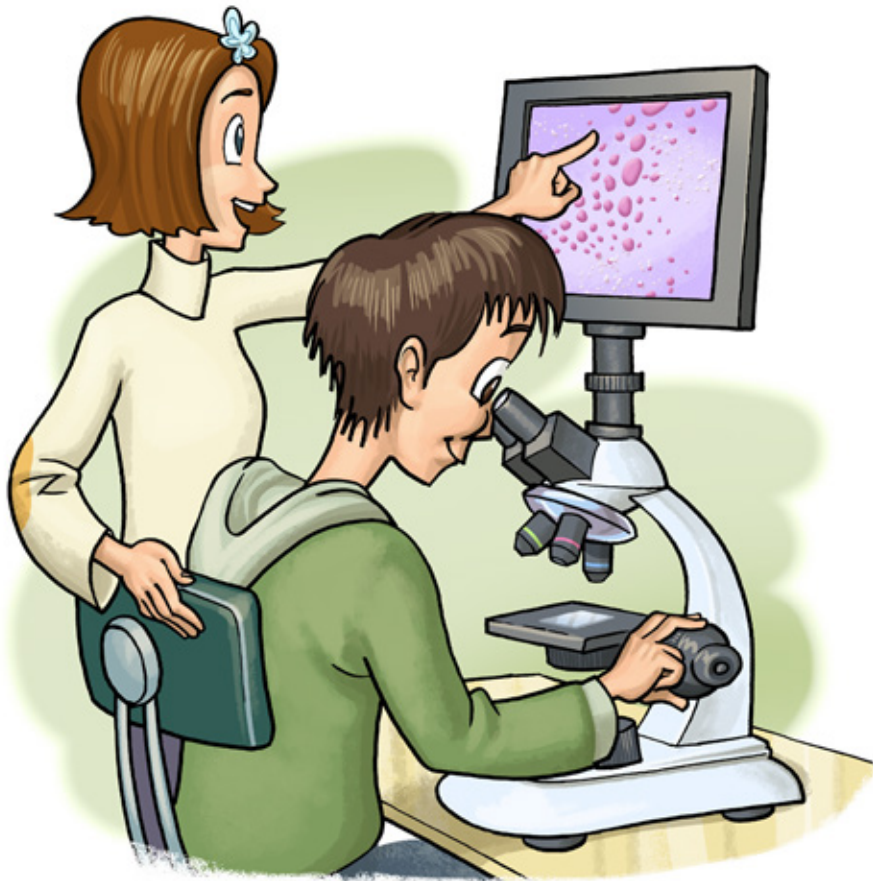

Филантропија у здравству

Један од начина да филантроп помогне свом друштву јесте подизање болница и набавка опреме која је потребна за прегледе и лечење. У прошлом и препрошлом веку многе болнице у нашој земљи настале су управо залагањем филантропа, а данас фондације и компаније могу помоћи здравству поклањањем скупе и савремене опреме.

Већ знамо да је Никола Спасић својим новцем помагао оснивање болница и да је желео да се и након његове смрти новац који је иза себе оставио овако користи. Тим новцем је 1935. године основан и данашњи Клиничко-болнички центар Звездара. Тада је у њему било места само за сто пацијената, али је то била прва болница намењена лечењу становника овог дела Београда.

Средствима из Задужбине Николе Спасића награђивани су најбољи лекари и болничари, као и најбољи студенти Медицинског и Пољопривредног факултета у Београду, а новац је коришћен и за усавршавање и специјализацију лекара. И у наше време новац из ове задужбине много пута је искоришћен за пружање помоћи болницама, здравственим центрима и домовима здравља широм Србије. Тако је на пример у 2018. години 27 здравствених установа добило опрему захваљујући овим средствима.

Филантропија и екологија

Данас када постоји много фабрика, аутомобила, а и број становника планете расте, потребно је много знања, труда и новца уложити у очување природе. Тако се и филантропија сусреће са новим задацима. Појединци који желе да нашу планету учине бољом могу да улажу свој новац у сађење шума или различите начине да се помогне угорженим биљним и животињским врстама. Али, још важније је да велике фирме развијају своје пословање тако да лош утицај који имају на природу буде што мањи или да га уопште нема.

Велике фабрике и компаније када не могу да спрече свој лош утицај на животну средину, део новца који зараде улажу у отклањање последица и организују еколошке акције.

Да ли сте чули за климатске промене које настају због савременог начина живота? Откада је човек развио индустрију, просечна температура на нашој планети непрестано расте. Можда те промене не осећамо сами без мерења, али подаци показују да се у многим деловима света могу уочити последице глобалног загревања и да могу бити још веће и драматичније. Невреме, поплаве, велике врућине, дуги сушни периоди, могу бити последица климатских промена које настају због штетних гасова који се ослобађају свакодневно. Осим тога, загађење ваздуха је у многим деловима света све веће. Зато је потребно да они који су најодговорнији учине све како би радили на еколошки прихватљив начин. Али, и свако ко може да помогне планети својим знањем или новцем, треба да се укључи јер планета Земља је кућа у којој сви живимо и прети јој опасност.

Грађани могу да се обрате фондовима, организацијама и компанијама и затраже им новац за еколошке акције које су сами осмислили или за које су научна истраживања показала да их треба спровести. Док велики тимови еколога и истраживача процењују како заштити планету, ви можете кренути од своје околине. Размислите да ли у вашем окружењу има довољно дрвећа и зеленила, да ли река која протиче кроз ваше место носи са собом пластичне флаше и кесе. Организујте са учитељима и родитељима акције како бисте место у коме живите учинили лепшим и здравијим.

Филантропија и срећа

Научници са више светских универзитета су у својим радовима показали да добротворство чини онога ко је учинио добро дело срећним. У неким истраживањима је на пример мерен крвни притисак или је посматрано шта се догађа у мозгу оних који су некоме помогли или свој новац поклонили. Уочено је да се оно што се у мозгу догађа када смо срећни и задовољни, пристуни и када својим новцем помогнемо другоме колико год та количина новца била мала. Осим тога, једно истраживање научника са Харвард универзитета показало је да људе не чини срећнима када стичу велике количине новца, али их начин на који га троше може учинити срећнима онда када га улажу несебично.

Јасминка Петровић

Срећа је заразна

Вера има десет година. Научила је да чита још док је била предшколац. Стално је запиткивала маму: „Које је ово слово?“ Мама је била стрпљива, а Вера упорна. Није одустајала чак и кад јој читање није ишло од руке. Наравно, труд се исплатио.

Вера је управо била у библиотеци. Узела је књигу „Матилда“ од Роалда Дала.

– Бака Драгани се свиђа овај енглески писац и његов смисао за хумор – размишљала је Вера док је журно корачала улицом. – Надам се да ће јој се допасти и овај његов роман.

Вера воли да чита. Нарочито воли да чита наглас. Све је кренуло када је млађој сестри читала бајке пред спавање. Та навика је остала до данас, иако је сестра порасла и научила сва слова. Нико у породици нема тако мелодичан и смирен глас као Вера. Уз њено читање се најлепше заспи.

– Морам да пожурим – Вера је убрзала корак. – Не волим да ме бака Драгана чека. А и чај ће нам се охладити. Она га спреми у пет, нула, нула. Као да смо у Лондону.

Вера често наглас чита тати семинарске радове његових студената. Понеки делови јој буду досадни, јер се не разуме у географију. Тај предмет ће добити тек у петом разреду. Пошто тата највећи део дана проводи или за компјутером или за књигом, добро му дође да мало одмори очи. Вера чита течно и уједначено, па се тата лако концентрише на текст.

– Добро је, стижем на време – Вера је погледала сат на мобилном телефону. Зазвонила је на интерфон. Док јој бака Драгана отвори капију, таман ће да се издува.

Бака Драгана живи сама. Своју унуку Јасну виђа једном годишње. Јасна се пре две године преселила са родитељима у Лондон. Бака Драгана је понекад веома тужна и усамљена. Вера зна да јој не може заменити њену унуку Јасну, али јој бар може помоћи. Сваки дан јој купује хлеб и млеко, а недељом иду заједно на пијацу. Бака Драгани много значи што јој Вера помаже око набавке, али је још срећнија што јој Вера наглас чита књиге. Све што је старија, слабије види.

Док није упознала бака Драгану, Вера је била срећна кад добије поклон, петицу или неку похвалу. Уз бака Драгану је осетила да се може бити срећан не само кад примаш, него и кад дајеш. Радост се умножава када се доброта дели са другима.

– Библиотекарка ми је рекла да је ова књига баш супер! – Вера је сркнула чај, а затим се удобно сместила у фотељу. – Сад ћемо видети!

Бака Драгана се осмехнула. С великим нестрпљењем је чекала да почне читање. Верин глас је тако весео и звонак, да се већ од прве реченице промени атмосфера у читавој кући. Не само да се орасположи бака Драгана, већ и ствари у њеној околини.

Шта се чудите? Срећа је заразна!

Бележница добрих дела

Овде можете забележити своја добра дела.

Датум	Опис мог добро дела

ДИПЛОМА

додељује се

за учињена добра дела и промоцију филантропије

Место и датум:

Потпис:

УПОЗНАЈ ФИЛАНТРОПИЈУ ▪ прво издање ▪ ауторке Јасминка Петровић, Јована Николић
▪ илустратор Никола Витковић ▪ уредница Љиљана Маринковић ▪ лекторка Мирјана Делић
▪ припрема за штампу Татјана Ваљаревић ▪ издаје: Фондација Ана и Владе Дивац, Илије Гарашанина 53а/7 ▪
телефони: 011/334-17-55 ▪ www.divac.com ▪ за издавача Ана Кошел
▪ штампа **Публикум** ▪ тираж 2000 ▪ година штампе 2020 ▪ Copyright © Фондација Ана и Владе Дивац 2020

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

USAID
OD AMERIČKOG NARODA

Креативни центар

